

продукту на ринку, розкриття мотивів і спонукання людей до здійснення покупки, підвищить успішність просування і збут продукції.

Раціональне впровадження принципів рекламної психології дозволить значно підвищити ефективність рекламних комунікацій і створити максимально комфортні умови взаємин виробника, рекламіста та споживача [4].

Список бібліографічних посилань

1. Карпова С. В. Рекламное дело: учебник и практикум для прикладного бакалавриата. 2-е изд., перераб. и доп. М. : Издательство Юрайт, 2014. 431 с.
2. Мокшанцев Р. И. Психология рекламы: Учебное пособие для студ. вуз.. М.; Новосибирск : ИНФРА-М : Сибирское соглашение, 2001. 228, с.
3. Джефкінс Френк. Реклама: Практичний посібник. К. : Знання, 2001. 456 с.
4. Бутенко Н. Ю. Соціальна психологія в рекламі. URL: <http://www.readbook.com.ua/book/37/912/> (дата звернення: 12.02.2018).
5. Солсо Р. Когнитивная психология.— 6-е изд. СПб. : Питер, 2006. 589 с.

Науковий керівник: Жарікова Світлана Борисівна, доцент кафедри психології Харківського національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», кандидат психологічних наук.

Агурєєва Анна Олександрівна,

студентка 3-го курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У СИТУАЦІЇ РИЗИКУ

У найширшому психологічному трактуванні поняття «прийняття рішення» може розумітися як вибір людиною (або групою осіб) в умовах невизначеності між альтернативами, заданими предметами, ідеями або діями.

Прийняття рішень у ситуації ризику надзвичайно актуальне у сучасному суспільстві, воно потребує додаткового вивчення й дослідження на теоретичному та практичному рівнях. Необхідне додаткове висвітлення та опрацювання схильності до ризику як особистісної характеристики.

Ухвалення рішення називається «гарячим» процесом - на відміну від «холодних» процесів (наприклад, використання знань), оскільки особистість в ситуації вибору не тільки усвідомлює, а й переживає свій вибір. У психологічній регуляції вирішення завжди представлено взаємодією пізнавальних (розумових, інтелектуальних, когнітивних) і особистісних (індивідуальних, суб'єктивних, смислових) «регуляторів» [1, с.476].

Важливо зазначити, що поняття ризику пов'язується в науці як з характеристиками дій людини, так і з об'єктивними обставинами його життя і діяльності в суспільстві (доіндустріальному, індустріальному, постіндустріальному) [4, с.49].

Розкриваючи цю думку, О. Запорожець та Б. Халмурадов визначають ризик «як ступінь ймовірності певної негативної події, яка може відбутися у певний час або за певних обставин...» [2, с. 332].

Відмінність завдань та ситуацій, що містять фактор ризику, було представлено в книзі Ю. Козелецького. Він вказав: «Найбільш характерна риса ризикованих завдань – наявність невизначеності, тобто того, що результати, які будуть отримані особою, приймають рішення, залежать від подій, які неможливо передбачити з повною визначеністю » [3, с. 52].

Можна сказати, з одного боку, в цьому визначенні мається на увазі здатність до передбачення суб'єкта, а з іншого, джерело невизначеності не залежить від його здатності до передбачення. Тим самим джерело невизначеності скоріше варто трактувати як зовнішньо-ситуаційний.

Окрім того, прийняття рішень передбачає вибір в умовах невизначеності з безлічі можливих альтернатив, невизначеності розвитку ситуації в часі після вибору розглянутої альтернативи, невизначеності критеріїв вибору або відсутності правильного рішення [4,с.55]. Тому можна сказати, що ухвалення рішення вирішує ситуацію невизначеності.

Підбиваючи підсумок, зауважимо, що люди ухвалюють ризиковані рішення, коли очікують на певну користь від цього. Рішення про ризик відбувається і на індивідуальному, і на груповому рівні як прийняття ризику завжди відбувається відповідно до суб'єктивної системи оцінювання та пов'язане з особливостями емоційно-вольової сфери людини.

Список бібліографічних посилань

1. Бірюков Б. В., Тихомиров О. К. Прийняття рішень як предмет методологічних і психологічних досліджень. В кн.: Козелецький Ю. Психологічна теорія рішень. М.: «Прогрес», 1979. С. 464 – 500.
2. Безпека життєдіяльності: підручник. О. І. Запорожець, Б. Д. Халмурадов, В. І. Применко та ін. К.: Центр учбової літератури, 2013. 448 с.
3. Козелецький Ю. Психологічна теорія рішень. М.: Прогрес», 1979. 503 с.
4. Корнилова Т. В. Риск и принятие решений: Психология неопределенности. Монография подготовлена по проекту РГНФ. №14-46-93004. 242 с.

Науковий керівник: Посохова Яна Сергіївна, старший викладач кафедри соціології та психології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат психологічних наук.

Бабенко Анна Олександрівна,

слухач магістратури факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВИДИ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛЕЖНОЇ ПОВЕДІНКИ

У нашому суспільстві, орієнтованому на свободу особистості, залежність розглядають, в першу чергу, як негативне явище. Це не зовсім справедливо: весь процес виховання спочатку побудований на залежності дитини від батьків і, більш того, зміцнює цю залежність. Тільки коли в